

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด
Teaching Management in the 21st century,
Graduate Studies, Faculty of Communication Arts, Rambhai Barni Rajabhat
University Affecting the Creation of Economic Value of the Community Heritage
Tourism Rayong, Chanthaburi and Trat
อภิวรรณ ศิรินันทนา, บวรสรรค์ เจียดำรง, ฐริพัฒน์ แก้วตาธนาวัฒนา
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด และเพื่อศึกษาระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสาร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน และนักศึกษาที่เป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 2 คน และผู้ประกอบการในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนการเรียนการสอนของครูควรเน้นถึงสภาพความเป็นอยู่และท้องถิ่นของนักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดของตัวเอง และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของท้องถิ่นตัวเองได้อย่างแท้จริง

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน, ศตวรรษที่ 21, การสร้างมูลค่า, การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชน

Abstract

This research aims to study the degree of opinions on teaching and learning management in the 21st century. Graduate level Faculty of Communication Arts, Rambhaibarni Rajabhat University, which affects the building of the community tourism in Rayong and Trat and for education. Level of utilization of teaching and learning management at Level 21, Graduate Level, Faculty of Political Science, Rambhaibarni Rajabhat University That affect the creation of value Cultural tourism, Rayong, Chanthaburi and Trat communities. The sample group used in this research is the Faculty of Communication Arts students. Rambhaibarni Rajabhat University, Academic Year 2020, 15 students. The tool used for data collection was a multiple choice questionnaire. And 5 statistical scales used in data analysis: percentage, mean, standard deviation.

The research results were found that. 1) Opinions on teaching and learning management in the 21st century at the graduate level. Faculty of Communication Arts Rambhaibarni Rajabhat University That affect the creation of value Cultural tourism, Rayong, Chanthaburi and Trat communities. Overall, the average was at a high level. Making use of the teaching and learning management in the 21st century at the graduate level, Faculty of Communication Arts. Rambhaibarni Rajabhat University that affect the creation of value In terms of cultural tourism, the Rayong, Chanthaburi and Trat communities overall were at a high level Teachers' teaching should emphasize the living conditions and localities of the students. So that students can apply their knowledge to develop in their own hometown And able to use the knowledge gained to develop and create value In terms of cultural tourism, the local community itself can truly

Keywords: Teaching management, 21st century, creation of value, community tourism

บทนำ

จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลนั้น ทำให้ทิศทางการปรับตัวของประเทศไทยด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน โดยการยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพกระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2574 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมียุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพครู อาจารย์ ในการผลิตและพัฒนาครูผู้สอนในทุกกระดับและประเภทการศึกษาให้เป็นครูที่มีคุณธรรม มีสมรรถนะสูง และมีจิตวิญญาณความเป็นครู ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีสำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดภารกิจหรืองานของอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เพื่อสนับสนุนนโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0 และตอบโจทย์ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต ด้วยการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาที่เชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาสถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพนั้นต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูผู้สอนจะต้องสามารถสร้างนวัตกรรมบริหารการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการสอนและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้จากสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเปลี่ยนจากการสอนไปสู่การเป็นผู้ชี้แนะ (Coaching)

ซึ่งเป็นบทบาทของครูผู้สอนยุคใหม่ที่จะช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหา อันเป็นวิชาชีพของตนเองให้ก้าวหน้าและพัฒนายิ่งขึ้น (ทินกร บัวชู, 2561: 28)

แนวความคิดการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) ทำให้ทักษะที่จำเป็นเปลี่ยนไปจากยุคศตวรรษที่ 20 สาเหตุเนื่องจากเทคโนโลยีโทรคมนาคมได้ขยายขีดความสามารถจนสามารถทำงานแทนที่คนได้ ทำให้สัดส่วนแรงงานลดลง แต่สัดส่วนแรงงานระดับชาติบางส่วนที่ต้องการเพิ่มขึ้นในงานที่เน้นการคิดอย่างผู้เชี่ยวชาญ และต้องใช้กระบวนการที่ซับซ้อน ดังนั้น คนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของตน หรือถ้าเป็นครูก็ต้องเป็นครูที่เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นห้องเรียนที่มีการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่ชัดเจน และนำไปใช้ในชีวิตจริงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตได้ ทำให้แนวโน้มการจัดการเรียนการสอนต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่กว้างและลึกในหลาย ๆ เรื่อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีเครื่องมือในการสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ครูจึงควรสอนกระบวนการในการแสวงหาความรู้ และนำมาสร้างองค์ความรู้ให้บรรลุผลลัพธ์ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการศึกษาค้นคว้า พิสูจน์ และทดลองด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องสร้างผลงานของตนเองออกมาอย่างมีคุณภาพ การสอนในศตวรรษที่ 21 จึงมุ่งหวังเห็นภาพของผู้เรียนที่มุ่งมั่นในการทำงานของตนเอง จากการเขียนบันทึกออนไลน์การค้นคว้าบนอินเทอร์เน็ต การเรียนผ่านโลกเสมือนจริง การนำเสนอผลงานของตนเองผ่านสื่อดิจิทัล หรือกำลังประเมินทักษะการทำงานร่วมกัน (Sutthirat, 2016)

นอกจากนี้แนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยังประกอบไปด้วยทักษะที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ทักษะชีวิตและอาชีพ 2) ทักษะการสื่อสาร สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี 3) ทักษะการร่วมมือ ทำงานเป็นทีม และ 4) ทักษะการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาที่สามารถสื่อสารได้ในระดับสากลในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการปรับกระบวนการที่คนจากเดิมที่ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher-centered) เป็นกระบวนการใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-centered) และเน้นการบูรณาการ (Integration) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา ผู้เรียน และสถานการณ์ มีการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่างผสมผสานกัน เพื่อเป็นสิ่งเร้าและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน เกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ให้คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Kanchanawasri, 2013)

ปัจจุบันนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นสาขาวิชาที่ได้รับความนิยม ซึ่งในแต่ละปีมีนักศึกษาสอบแข่งขันเข้าเรียนจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับ สาขาอื่นในมหาวิทยาลัย หลักสูตรฯ ตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะทำให้นักศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จึงเห็นควรดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร รหัสวิชา คำอธิบายรายวิชา เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน และประเทศชาติ ในปีการศึกษา 2559 จึงได้มีการปรับหลักสูตรแยกออกเป็น 2 สาขา ได้แก่ หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต โดยมีพันธกิจ คือ 1) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับในภาคตะวันออก 2) ผลิตผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และ/หรือ ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ 3) บริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและสามารถตอบสนอง ความต้องการของชุมชนและสังคม 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น 5) พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล พันธกิจดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคณะนิเทศศาสตร์ มีความต้องการที่จะมุ่งพัฒนาบัณฑิตในภาคตะวันออก ให้มีความรู้ความสามารถที่เกิดจากการเรียนไปพัฒนาระบบบริหารจัดการท้องถิ่นหรือความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับคณะนิเทศศาสตร์ มีกลยุทธ์ในการปรับปรุงหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและอาเซียน และเน้นสหกิจศึกษา พัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตร์ของภาษาเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและอาเซียน พัฒนาหลักสูตรระยะสั้น และสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานภาคตะวันออก และอาเซียน พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียน และภาษาต่างประเทศ เป็นสำคัญ สร้างนักศึกษาให้มีความโดดเด่นด้านกิจกรรมให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน พัฒนาการเรียนการสอนโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาเพื่อให้สามารถ

แข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาศึกษาอื่น ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างภาพลักษณ์ และเปลี่ยนค่านิยมของผู้ปกครองและผู้เรียน ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาในปริญญาเอก และตำแหน่งวิชาการ (มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. 2563)

จากกลยุทธ์ของคณะนิเทศศาสตร์ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าคณะนิเทศศาสตร์ มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นคณะผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาให้สอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 โดยยึดหลักตามแนวทางพันธกิจและกลยุทธ์ของคณะ เพื่อสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวคือ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสาร มุ่งเน้นการเรียนการสอนให้นักศึกษาพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองที่ได้จากการเรียนการสอนในรายวิชาไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการวางแผนในการใช้สื่อเพื่อสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของตนเอง การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเป็นนักออกแบบการสื่อสารที่ครบวงจร เช่น สอน การสร้างเว็บไซต์ สร้างเพจ ของชุมชน เพื่อเป็นการเผยแพร่ข่าวสารและเพื่อเป็นการขายสินค้าผ่านทางเว็บไซต์ที่สร้างขึ้น การจัดการเรียนการสอนในการสร้างตราสินค้าพื้นเมือง สินค้าท้องถิ่นในจังหวัดของตนเอง เพื่อให้สินค้ามีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นและเพื่อเป็นการสร้างตราสัญลักษณ์ของสินค้านั้นให้มีคุณค่ายิ่งขึ้น ตลอดจนจัดการเรียนการสอนในการเป็นนักประชาสัมพันธ์และนักโฆษณา หรือเป็นนักคุเทศก์ ในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวของท้องถิ่นในจังหวัดตนเองให้กับนักท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ได้มาท่องเที่ยวจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือแม้กระทั่งการจัดการเรียนการสอนในการสร้างสื่อโฆษณา เป็นต้น ซึ่งการเรียนการสอนดังกล่าวจะเกิดขึ้นจริงทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียนนั่นก็คือในสถานที่จริงหรือในจังหวัดที่นักศึกษาอยู่ โดยมีครูคอยแนะนำและให้คำปรึกษา ส่วนตัวนักศึกษาจะเป็นผู้ทำกิจกรรมนั้นๆ เอง ตามคำแนะนำของครูผู้สอน และหลังจากนั้นก็จะต้องมีการประเมินจากคนในชุมชนของจังหวัดนั้นๆ ด้วย ว่าสิ่งที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรม การทำสื่อ การทำเพจ หรือการสร้างสินค้า สร้างแบรนด์ สร้างโลโก้ การประชาสัมพันธ์ หรือการโฆษณาต่างๆ เหล่านั้น แล้วคนในพื้นที่นั้นได้รับผลประโยชน์มากน้อยเพียงใด

จากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถพัฒนาสร้างมูลค่า สร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ได้อย่างดีเยี่ยม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างมูลค่าด้านสถานที่ท่องเที่ยว มูลค่าสินค้าท้องถิ่น มูลค่าผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมไปถึงมูลค่าด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นมูลค่าในรูปแบบของตัวเงินการสร้างรายได้ มูลค่าทางจิตใจ แก่คนในท้องถิ่น คนในชุมชน นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ ล้วนแล้วได้รับการสร้างมูลค่าจากนักศึกษาด้วยกันทั้งสิ้นไม่ว่าจะได้มากหรือน้อยก็ตาม เหตุผลเหล่านี้เองแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนอย่างแท้จริง ประกอบคณะผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งปฏิบัติหน้าที่การสอนมาหลายปี ทั้งสอนศิษย์เก่าและศิษย์ใหม่ หลายรุ่น ซึ่งค้นพบว่า ทั้งนักศึกษาศิษย์เก่าและศิษย์ใหม่ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคนในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด มากที่สุด ส่วนที่เหลือก็จะเป็นคนในภาพตะวันออกจังหวัดอื่นเล็กๆ น้อยๆ ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบกับคนในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด ใ้วางใจให้ลูกหลานมาศึกษาต่อที่คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ดังนั้นคณะผู้วิจัย จึงได้เลือกจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนไปพัฒนาสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาชุมชน พัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ของพื้นที่ตนเอง เพื่อให้คนในชุมชนเกิดรายได้เพิ่มมากกว่าเดิมนั่นเอง อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มคุณค่าทางจิตใจแก่พ่อแม่ พี่น้อง ผู้ปกครอง ที่ส่งบุตรหลานมาเรียนแล้วสามารถกลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้นและเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู และนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้เป็นประโยชน์และแนวทางเกี่ยวกับสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด
2. เพื่อศึกษาระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ผู้ศึกษาจะใช้การวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้ศึกษาจะได้กำหนดการแนวทางการวิจัย และวิธีการในการทำวิจัย 2 รูปแบบ คือ วิจัยเชิงปริมาณ และวิจัยเชิงคุณภาพ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสาร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด มีลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด มีลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert's)

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีดังนี้

1.3.1 นำข้อมูลแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบคำถาม แล้วนำมาลงรหัสข้อมูล และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบตาราง

1.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 55)

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทาง

วัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 55)

- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมาก
- 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.49 หมายถึง มีการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ นักศึกษาที่เป็นหัวหน้าและรองหัวหน้า หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 2 คน ผู้ประกอบการในจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด จำนวน 3 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาด้วยวิธีการเจาะจง (purposive selective sampling) เพราะกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้พร้อมที่เป็นตัวแทน ในการให้สัมภาษณ์ข้อมูล

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเกี่ยวกับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 การสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาจะใช้การตีความข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ทั้งในขณะเก็บรวบรวมข้อมูล และภายหลังการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากได้ข้อมูลในการสัมภาษณ์แต่ละราย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิจัยด้วยตารางประกอบกับคำอธิบาย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด ปรากฏผลดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21	n = 15		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. ทักษะชีวิตและอาชีพ	3.73	.62	มาก	1
2. ทักษะการสื่อสาร สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี	3.61	.67	มาก	2
3. ทักษะการร่วมมือ ทำงานเป็นทีม	3.54	.63	มาก	4
4. ทักษะการสร้างสรรค่นวัตกรรม	3.55	.67	มาก	3
รวม	3.61	.53	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61, S.D. = .53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ 1) ทักษะชีวิตและอาชีพ ($\bar{x} = 3.73, S.D. = .62$) 2) ทักษะการสื่อสาร สารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.61, S.D. = .67$) 3) ทักษะการสร้างสรรค่นวัตกรรม ($\bar{x} = 3.55, S.D. = .67$) และ 4) ทักษะการร่วมมือ ทำงานเป็นทีม ($\bar{x} = 3.54, S.D. = .63$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด

ตารางที่ 2 การนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21ระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด

การนำไปใช้ประโยชน์	n = 15		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
1. นำความรู้ที่ได้จัดโครงการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด	3.65	.83	มาก	4
2. นำความรู้ที่ได้ไปจัดงานการแข่งขันสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชุมชนของจังหวัด	3.56	.87	มาก	6
3. นำความรู้ที่ได้ไปออกแบบสถานที่ถ่ายภาพเพื่อเป็นการแสดงว่ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนี้	3.42	.49	ปานกลาง	9
4. นำความรู้ที่ได้ไปสร้างคลิปวิดีโอการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด	3.98	1.15	มาก	2
5. นำความรู้ที่ได้ไปประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัดผ่านทางสื่อต่างๆ	3.98	1.15	มาก	2
6. นำความรู้ที่ได้ไปจัดทำประชาคมหมู่บ้านในการสร้างมูลค่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด	3.81	.81	มาก	3
7. นำความรู้ที่ได้การออกแบบโลโก้ของฝากในแหล่งท่องเที่ยว	3.51	.58	มาก	7
8. นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาภาษาต่างประเทศให้กับคนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	3.47	.82	ปานกลาง	8
9. นำความรู้ที่ได้ไปออกแบบสื่อโฆษณาต่างๆที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด	3.65	.90	มาก	5
10. นำความรู้ที่ได้ไปสร้างเพจแหล่งท่องเที่ยว	4.07	1.11	มาก	1

รวม	3.71	.51	มาก
-----	------	-----	-----

จากตารางที่ 2 แสดงว่า การนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71, S.D. = .51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับที่ 1 นำความรู้ที่ได้ไปสร้างเพจแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัด ($\bar{x} = 4.07, S.D. = 1.11$) อันดับที่ 2 นำความรู้ที่ได้ไปสร้างคลิปวิดีโอการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด และนำความรู้ที่ได้ไปประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัดผ่านทางสื่อต่างๆ ($\bar{x} = 3.98, S.D. = 1.15$) อันดับที่ 3 นำความรู้ที่ได้ไปจัดทำประชาคมหมู่บ้านในการสร้างมูลค่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ชุมชนของจังหวัด ($\bar{x} = 3.81, S.D. = .81$) อันดับที่ 4 นำความรู้ที่ได้จัดโครงการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการสร้างมูลค่า ($\bar{x} = 3.65, S.D. = .83$) อันดับที่ 5 นำความรู้ที่ได้ไปออกแบบสื่อโฆษณาต่างๆ ที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัด ($\bar{x} = 3.65, S.D. = .90$) อันดับที่ 6 นำความรู้ที่ได้ไปจัดงานการแข่งขันสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชุมชนของจังหวัด ($\bar{x} = 3.65, S.D. = .87$) อันดับที่ 7 นำความรู้ที่ได้การออกแบบโลโก้ของฝากในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.51, S.D. = .58$) อันดับที่ 8 นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาภาษาต่างประเทศให้กับคนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ($\bar{x} = 3.47, S.D. = .82$) และอันดับที่ 9 นำความรู้ที่ได้ไปออกแบบสถานที่ถ่ายภาพเพื่อเป็นการแสดงว่ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนี้ ($\bar{x} = 3.42, S.D. = .49$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถสรุปผลได้ตามประเด็นดังต่อไปนี้

ผลการสัมภาษณ์พบว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันนั้นต้องมีการปรับการเรียนการสอนให้ทันยุคของการเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้ครูผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำ และคอยให้คำปรึกษา อีกทั้งรูปแบบการเรียนการสอนของครูก็ควรเน้นถึงสภาพความจริงของนักเรียนและสภาพท้องถิ่นที่นักเรียนอยู่อาศัย เพราะว่าเมื่อการเรียนการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะได้นำความรู้ความสามารถที่ได้ไปพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดของตัวเอง แต่ถ้าหากการเรียนการสอนไม่คำนึงถึงสภาพท้องถิ่นหรือสภาพที่อยู่อาศัยของนักศึกษา ก็จะทำให้ผลของการศึกษานั้นต่อคุณภาพ และจากการสัมภาษณ์ยังพบอีกว่า การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นั้นถ้าหากครูผู้สอนมีเทคนิค มีวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ก็จะทำให้นักศึกษาสนใจที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนผล การเรียนที่ดีอีกทั้งนักศึกษายังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของท้องถิ่นตัวเองได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความภูมิใจต่อครูผู้สอนและต่อตัวนักศึกษาด้วยเช่นกัน ตลอดจนผู้ประกอบการที่ไปทำการสัมภาษณ์กล่าวชื่นชมผลงานของนักศึกษา และก็กล่าวชมเชยต่อครูผู้สอน ที่สั่งสอนอบรมนักศึกษาให้มีการคิดที่สร้างสรรค์ โดยนำเทคโนโลยีต่างๆ ที่ได้ศึกษา แล้วนำมาพัฒนาคุณภาพสินค้าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อันส่งผลให้เป็นการสร้างมูลค่าสินค้า สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น ประกอบกับสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งการที่นักศึกษาได้ลงมาเรียนจริงในพื้นที่ในจังหวัดของตนเองนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สร้างมูลค่าทางจิตใจแก่ตัวนักศึกษา แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นอย่างยิ่ง ประกอบกับเมื่อมีนักศึกษามาทดลองเรียนจริงๆ ในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดนั้น ตัวนักศึกษาเองก็สามารถเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของชุมชนของตนเองได้อย่างดีทีเดียว เพราะว่าตัวเองเกิดและโต ในจังหวัดนี้

สรุปผลและอภิปรายผล

ผู้วิจัยขอสรุปผลและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนเล็งเห็นถึงพันธกิจและกลยุทธ์ของคณะนิเทศศาสตร์ ดังนั้นคือครูผู้สอนจึงจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ให้สอดคล้องกับพันธกิจและกลยุทธ์ของคณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งพันธกิจและกลยุทธ์มุ่งเน้นสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นในภาคตะวันออก ดังนั้นการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นให้นักศึกษาพัฒนาความรู้ความสามารถของตนที่ได้จากการเรียนการสอนในรายวิชาไปพัฒนาท้องถิ่นของตนโดยการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของจังหวัดตน ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ประกอบกับเมื่อครูผู้สอนมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 แล้วก็ย่อมมีการจัดการเรียนการสอนที่ดี และในการเรียนการสอนก็สามารถที่จะนำไปใช้ในประโยชน์สร้างรายได้ สร้างมูลค่า แก่คนในพื้นที่ได้จริง ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโอสเลิม และ ฮัมซา (Ozlem and Hamza. 2017 : 92) ได้ศึกษาการตรวจสอบทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา: การศึกษาแบบผสมผสาน ซึ่งทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นชุดของความสามารถที่นักเรียนต้องพัฒนาเพื่อที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานและชีวิตในศตวรรษที่ 21 พบว่าทักษะระดับศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนาวพร ชลารักษ์ (2558) ได้ศึกษาบทบาทของการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 พบว่าการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นให้ทั้งผู้เรียนและครูก้าวเข้าสู่การเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน ผู้ที่ต้องพัฒนา ไม่ใช่เพียงผู้เรียนเท่านั้น แต่รวมถึงครูด้วยที่ต้องปรับบทบาทเป็นครูในศตวรรษที่ 21 โดยการไม่ตั้งตนเป็นผู้รู้แต่เป็นผู้เรียนรู้ เรียนไปพร้อมกับผู้เรียนปรับกระบวนการเรียนการสอนเป็นสอนน้อย เรียนมาก เรียนรู้จากการปฏิบัติ เรียนรู้จากชีวิตจริง เรียนรู้จากความซับซ้อนและไม่ชัดเจนของโลกและสังคม รวมไปถึงสร้างความรู้ขึ้น ใช้เองและส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนสร้างความรู้ขึ้นใช้เองเช่นกัน ครูต้องพัฒนาและปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นโค้ช และการออกแบบการเรียนรู้เพื่อเรียนในศตวรรษที่ 21 และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด พบว่า ทักษะชีวิตและอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันยุคทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดำเนินชีวิตประจำ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะชีวิตและอาชีพจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่น

2. การนำไปใช้ประโยชน์จากการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาได้เรียนรู้จากการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เนื่องจากครูได้มีการพานักศึกษาลงพื้นที่จริง และได้สอนแบบปฏิบัติจริงให้นักศึกษาได้เห็นจริง โดยก่อนหน้านั้นจะกำหนดสิ่งใบงานให้นักศึกษาทำการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด จากสิ่งที่ไปสำรวจบริบทสถานที่ตามจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ซึ่งนักศึกษาทุกคนก็สามารถที่ทำงานตามใบงานนั้นได้เป็นอย่างดีและที่สำคัญนักศึกษาบางคนก็สามารถนำไปใช้กับพื้นที่ในหมู่บ้าน หรือในจังหวัดที่ตนอาศัยอยู่ซึ่งทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดอีกทั้งยังเป็นการสร้างมูลค่าต่อผลิตภัณฑ์ ต่อสินค้าต่างๆ และสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราดได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนอร์ ดาวเจริญ และคณะ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การประเมินความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของวิชาดอกไม้ พบว่า ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของวิชาดอกไม้ อยู่ในระดับมาก

3. กลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นไปในทำนองเดียวกันไว้ดังนี้ การเรียนการสอนในปัจจุบันนั้นต้องมีการปรับการเรียนการสอนให้ทันยุคของการเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้ครูผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำ และคอยให้คำปรึกษา อีกทั้งรูปแบบการ

เรียนการสอนของครูก็ควรเน้นถึงสภาพความจริงของนักเรียนและสภาพท้องถิ่นที่นักเรียนอยู่อาศัย เพราะว่าเมื่อการเรียนการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะได้นำความรู้ความสามารถที่ได้ไปพัฒนาท้องถิ่นบ้านเกิดของตนเอง แต่ถ้าหากการเรียนการสอนไม่คำนึงถึงสภาพท้องถิ่นหรือสภาพที่อยู่อาศัยของนักศึกษา ก็จะทำให้ผลของการศึกษานั้นด้อยคุณภาพ และจากการสัมภาษณ์ของผู้เรียนพบว่า การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นั้นถ้าหากครูผู้สอน มีเทคนิค มีวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ก็จะทำให้ นักศึกษาสนใจที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษามีคะแนน ผลการเรียนที่ดีอีกทั้งนักศึกษายังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนของท้องถิ่นตัวเองได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความภูมิใจต่อครูผู้สอนและต่อตัวนักศึกษาด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ส่งผลต่อการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยพบว่า ทักษะชีวิตและอาชีพ อยู่ในระดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูง ดังนั้น จึงควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะชีวิตและอาชีพ ให้มากกว่าด้านอื่นๆ และให้มากเป็นพิเศษเพราะว่าด้านนี้เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 มากที่สุด

2. ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่สร้างแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดให้กับนักศึกษาสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาการสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมชุมชนระยอง จันทบุรี และตราด ได้อย่างดีเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ระดับบัณฑิตศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อครูผู้สอนจะได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ดี และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งในอนาคตต่อไป ควรทำการศึกษากับนักศึกษาระดับ หรือ คณะอื่นๆ เพื่อขยายผลการศึกษาให้กว้างขวางและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทินกร บัวชู. (2561). การศึกษาความคิดเห็นของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีในศตวรรษที่ 21. วารสารพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 30(3): 26-37.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลโปรแกรม SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์ปรีน.
- นวพร ชลารักษ์. (2558). บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น. 9(1): 64-71.
- นীর ดาวเจริญ และคณะ. (2556). การประเมินความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของวิชาดอกไม้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. คณะนิเทศศาสตร์ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.com-arts.rbru.ac.th/>. 1 กันยายน 2563.
- Kanchanawasri, S. (2013). *Classical test theory (7th ed.)*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.

Ozlem, O.S. and Hamza, H.C. (2017). Examining the 21st Century Skills of Secondary School Students: A Mixed Method Study. *Journal of Education & Social Policy*. 4 (4) : 92.

Sutthirat, C. (2016). **80 Innovative Learning Management the focus is on learners.** (7th ed.). Nonthaburi: P Balane Design and printing.